

KENDELSE

afsagt af Den Særlige Klageret torsdag den 1. juni 2023 i sag:

23/13900

Advokatfuldmægtig A kærer Grønland Landsrets afgørelse af 6. marts 2023.

Ved mail af 20. marts 2023 har advokatfuldmægtig A kæret landsrettens kendelse af 6. marts 2023, hvorved landsretten ikke imødekom advokatfuldmægtig As anmodning om at blive beskikket som forsvarer for T.

T blev den 17. januar 2023 idømt forvaring på ubestemt tid for overtrædelse af kriminallovens § 98 om trusler, § 88 om vold, § 37 om krænkelse af offentlig myndighed, § 102 om tyveri og § 65, stk. 1, 1. led om brandstiftelse. Advokatfuldmægtig A var beskikket forsvarer for T under sagen. T ankede efter det oplyste straks dommen til landsretten.

Ved retsbog af 23. februar 2023 beskikkede landsretten advokat B som forsvarer for T. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

”Forsvarer

Landsretten beskikkede advokat B som forsvarer for tiltalte.

Landsretten har besluttet at beskikke en advokat som forsvarer i ankesagen, selv om der i første instans har været beskikket en advokatfuldmægtig. Ved beskikkelsen har landsretten lagt vægt på sagens alvorlige karakter, at tiltalte ikke har fremsat ønske om en bestemt forsvarer, og at hovedforhandlingen kan blive holdt i Nuuk eller i X-by.”

Den 4. marts 2023 anmodede advokatfuldmægtig A om at blive beskikket som forsvarer for T for landsretten med henvisning til, at T havde ønsket dette.

Ved retsbog af 6. marts 2023 afviste landsretten at imødekomme advokatfuldmægtig As anmodning. Af retsbogen fremgår bl.a.:

”Advokatfuldmægtig A har anmodet om at blive beskikket som forsvarer for tiltalte. Henset til sagens ganske alvorlige karakter finder landsretten, at hensynet til forsvaret gør det påkrævet, at der beskikkes en advokat som forsvarer i denne sag, jf. retsplejelovens

§ 323, stk. 1, jf. princippet i § 322, stk. 2. Landsretten har lagt vægt på, at der er rejst tiltale for flere grove forhold om personfarlig kriminalitet, herunder brandstiftelse og at tiltalte i kredsretten er idømt forvaring. Herefter imødekommes As anmodning om ændring af landsrettens beslutning af 23. februar 2023 ikke.”

Landsretten har oplyst, at sagen er berammet til hovedforhandling den 6. og 7. juni 2023.

Påstande

Advokatfuldmægtig A har nedlagt påstand om at blive beskikket for T som forsvarer under ankebehandlingen for landsretten.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om afvisning, subsidiært stadfæstelse.

Retsgrundlag

Den grønlandske retsplejelovs §§ 322-324 om beskikkelse af forsvarere

Den grønlandske retsplejelovs §§ 322-324 blev indsat ved lov nr. 305 af 30. april 2008. Lovforslaget byggede på betænkning nr. 1442/2004 fra Den Grønlandske Retsvæsenkommissionen.

Den grønlandske retsplejelovs § 322 er sålydende:

”§ 322. Ved kredsretterne beskikkes en autoriseret forsvarer.

Stk. 2. I sager af ganske særlig alvorlig karakter beskikker retten en advokat som forsvarer, hvis hensynet til forsvaret gør det påkrævet.

Stk. 3. Rettens afgørelser efter stk. 2 kan indbringes for højere ret af sigtede, dennes forsvarer, en efter § 327 beskikket udenretlig rådgiver og politiet.”

Af de specielle bemærkninger til bestemmelsen fremgår bl.a. (Folketingstidende 2007-08, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 34, s. 1449 f.):

”Til § 322

Bestemmelsen, som er ny, regulerer spørgsmålet om, hvilken type forsvarer der skal beskikkes ved kredsretterne, hvor anklagemyndigheden giver møde ved en lokal politimand, der ikke er jurist.

Hovedreglen herfor fremgår af stk. 1, hvorefter der ved kredsretterne beskikkes en autoriseret forsvarer. I reglen vil den beskikkede forsvarer ved kredsretten således være en lægperson, der har gennemgået den særlige forsvareruddannelse. Jurister, der ikke er advokater, men har autorisation som forsvarer, kan dog beskikkes på lige fod med de autoriserede forsvarere i øvrigt. Det forudsættes herved, at beskikkelsesordningen ved de enkelte retskredse administreres på en sådan måde, at der sikres en hensigtsmæssig fordeling af sagerne imellem de stedlige forsvarere. Dette skal dog ikke være til hinder for, at kredsdommeren under hensyntagen til

bl.a. den sigtedes ønsker og de enkelte forsvareres særlige kvalifikationer kan beskikke en anden autoriseret forsvarer end den, som står for tur efter den sædvanlige fordeling.

Stk. 2 indeholder en betydningsfuld undtagelse til hovedreglen i stk. 1, idet den fastslår, at retten i sager af ganske særlig alvorlig karakter beskikker en advokat som forsvarer, hvis hensynet til forsvaret gør det påkrævet. Kredsretten skal herved foretage to vurderinger:

For det første skal det afgøres, hvorvidt den konkrete sag må anses som ganske særlig alvorlig. Det vil typisk være tilfældet ved sigtelser for bl.a. manddrab eller særlig grove tilfælde af vold eller voldtægt. Bestemmelsen er dog ikke afgrænset til bestemte typer af forbrydelser. I praksis forventes det ud over de nævnte typiske sager især at være forbrydelser af personfarlig karakter som bl.a. frihedsberøvelse, ulovlig tvang, røveri og brandstiftelse, der vil kunne opfylde kriteriet. Som et andet eksempel kan nævnes meget omfattende overtrædelser af lovgivningen om euforiserende stoffer.

For det andet skal det afgøres, om hensynet til forsvaret gør det påkrævet, at der beskikkes en advokat som forsvarer. Kredsretten skal således foretage en konkret vurdering af, hvorvidt sagen på baggrund af dens alvor rummer sådanne problemstillinger, at sigtede bør have en advokat som forsvarer. Har sigtede afgivet en tilståelse, som forekommer bestyrket ved de i øvrigt foreliggende oplysninger, vil det således ofte ikke være påkrævet at beskikke en advokat som forsvarer, selv om der er tale om en ganske særligt alvorlig sag om f.eks. manddrab. På den anden side kan også tilståelsessager være så komplekse, at forsvareren bør være advokat. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis der er tvivl om rækkevidden af sigtedes erkendelse, hvis der er spørgsmål om tilbagetræden for forsøg, hvis der er tvivl om sigtedes andel i gerningen i forhold til medgerningsmænd, eller hvis der er tvivl om dødsårsagen og lignende.

Kredsretten skal i sin vurdering tage hensyn til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions krav til et effektivt forsvar og til princippet om »equality of arms« (dvs. princippet om ligestilling mellem forsvarer og anklager). Heraf følger, at vedkommende forsvarer skal kunne »matche« den, der møder som anklager i sagen. Kredsretten bør endvidere tage hensyn til den sigtedes egne ønsker i det omfang, de ikke kolliderer med hensynet til det fornødne forsvar, jf. herved § 324. Ønsker sigtede at få beskikket en bestemt forsvarer, der ikke er advokat, bør kredsretten således kun imødekomme dette, hvis vedkommende forsvarer konkret bedømmes at have den juridiske indsigt, som sagen kræver og i stand til at fremdrage de faktiske omstændigheder i sagen, der er relevante for navnlig bevisbedømmelsen i sagen. Det må forventes, at autoriserede forsvarere med juridisk kandidateksamen oftere end andre autoriserede forsvarere vil kunne anses for tilstrækkeligt kvalificerede. Har kredsretten vurderet, at den pågældende sag er af ganske særlig alvorlig karakter, og ønsker den sigtede en advokat beskikket som forsvarer, bør kredsretten følge den sigtedes ønsker, medmindre det er klart, at hensynet til forsvaret ikke gør det påkrævet at beskikke en advokat.

Antallet af sager ved kredsretterne, hvor der efter forslaget er grundlag for beskikkelse af en advokat som forsvarer, forventes at blive meget begrænset.

I henhold til stk. 3 foreslås det, at kredsrettens afgørelser efter stk. 2 skal kunne indbringes for højere ret af sigtede, dennes forsvarer, en efter § 327 beskikket udenretlig rådgiver og af politiet. For at sikre en passende og ensartet praksis på området foreslås, at rettens afgørelse kan appelleres både i de tilfælde, hvor retten beskikker en advokat, og i tilfælde, hvor retten afslår at beskikke en advokat.

Det bemærkes, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at sigtede selv kan vælge (og selv betale for) en forsvarer, der er advokat, også i de sager, hvor kredsretten ikke ville have fundet grundlag for at beskikke en sådan. Derimod følger det af § 326, stk. 1, 1. pkt., at retten kan

afvise en forsvarer, som sigtede selv har valgt, hvis den pågældende ikke er i besiddelse af de samme kvalifikationer, som en af retten i sagen udpeget forsvarer ville have.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit VII, kap. 2.3.5.2.”

Den grønlandske retsplejelovs § 323 er sålydende:

”§ 323. Ved Retten i Grønland og Grønlands Landsret beskikkes en advokat eller en autoriseret forsvarer, der har bestået juridisk candidateksamen, som forsvarer.

Stk. 2. I sager, hvor hensynet til forsvaret ikke taler imod det, kan der beskikkes en autoriseret forsvarer, der ikke har bestået juridisk candidateksamen.

Stk. 3. Rettens beskikkelse af en forsvarer, der ikke har bestået juridisk candidateksamen, kan indbringes for højere ret af sigtede, dennes forsvarer og en efter § 327 beskikket udenretlig rådgiver.”

Af de specielle bemærkninger til bestemmelsen fremgår (Folketingstidende 2007-08, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 34, s. 1450):

”Til § 323

Bestemmelsen, som er ny, regulerer spørgsmålet om, hvilken type forsvarer der skal beskikkes ved Retten i Grønland og Grønlands Landsret - dvs. ved de juridiske domstole, hvor anklagemyndigheden som altovervejende hovedregel møder ved en jurist fra politimesterembedet i Nuuk.

Hovedreglen herfor fremgår af *stk. 1*, hvorefter der ved de juridiske domstole beskikkes en advokat eller en autoriseret forsvarer med juridisk candidateksamen.

Som en undtagelse hertil gives der i *stk. 2* mulighed for, at der kan beskikkes en autoriseret forsvarer, der ikke er jurist, hvis hensynet til forsvaret ikke taler imod det. Anvendelse af en læg forsvarer kræver således en konkret vurdering af henholdsvis sagen og den pågældende forsvareres faglige kvalifikationer. Forudsætningen for at anvende en læg forsvarer er herefter, at vedkommende kan antages at kunne levere et effektivt forsvar, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 - dvs. at vedkommende kan antages at være i besiddelse af den juridiske indsigt og den evne til at udlede relevante dele af faktum, som er nødvendig efter sagens karakter. Under hensyn til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions princip om »equality of arms« (dvs. princippet om ligestilling mellem forsvarer og anklager) må det i tilslutning hertil kræves, at den pågældende ikke er anklagemyndighedens repræsentant fagligt underlegen. Som det også er tilfældet i dag, må det på baggrund af disse kriterier antages, at anvendelsen af læge forsvarere hyppigst kan komme på tale i mindre komplicerede og mindre alvorlige ankesager, hvor Grønlands Landsret sættes i byerne uden for Nuuk, og hvor anklagemyndigheden er repræsenteret ved en lokal politimand.

Beskikkelse af en læg forsvarer ved de juridiske domstole foreslås ikke efter bestemmelsen betinget af sigtedes anmodning om at få den pågældende som forsvarer. Om baggrunden herfor henvises til betænkningens afsnit VII, kap. 2.3.1., hvor ordningen for forsvaret ved de juridiske domstole er omtalt. Derimod foreslås det, at rettens beslutning om at beskikke en autoriseret forsvarer, der ikke er jurist, skal kunne indbringes for højere ret af sigtede, dennes forsvarer og en efter § 327 beskikket udenretlig rådgiver. Efter bestemmelsen kan politiet der-

imod ikke kære rettens afgørelser om dette spørgsmål. Grønlands Landsrets afgørelser om spørgsmålet kan med Procesbevillingsnævnets tilladelse indbringes for Højesteret, hvis sagen er af principiel karakter, eller særlige grunde i øvrigt taler for det.”

Den grønlandske retsplejelovs § 324, stk. 1, erstattede den tidligere regel i den dagældende grønlandske retsplejelovs kapitel 5, § 23, stk. 1, 2. pkt. Bestemmelsen blev ved lov nr. 305 af 30. april 2008 affattet således:

”§ 324. Ønsker sigtede en bestemt person beskikket som forsvarer, bør anmodningen så vidt muligt imødekommes.”

Af de specielle bemærkninger til bestemmelsen fremgår bl.a. (Folketingstidende 2007-08, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 34, s. 1450):

”Fremsetter sigtede ønske om beskikkelse af en bestemt person som forsvarer, fremgår det af stk. 1, at anmodningen så vidt muligt bør imødekommes, hvilket svarer til den gældende bestemmelse. Imødekommelse af den sigtedes ønske må dog forudsætte, at forsvareren tilhører den kategori af forsvarer (læg, jurist eller advokat), som retten i øvrigt kunne have beskikket i sagen, jf. herved §§ 322, stk. 1 og 2, og 323, stk. 1 og 2. Formålet med dette er på den ene side at undgå unødvendig brug af advokater ved kredsretterne og på den anden side at sikre, at sigtede til enhver tid får det forsvar, der er nødvendigt efter sagens karakter.”

Den grønlandske retsplejelovs § 325 og § 326 – om udelukkelse af forsvarere

Bestemmelserne i den grønlandske retsplejelovs § 325 og § 326 blev også indsat ved lov nr. 305 af 30. april 2008, og der gjaldt ikke tilsvarende bestemmelser i den tidligere grønlandske retsplejelov.

Den grønlandske retsplejelovs § 325 om udelukkelse af en forsvarer er sålydende:

”§ 325. Retten kan nægte at beskikke en bestemt forsvarer eller på et hvilket som helst tidspunkt under sagen beslutte at tilbagekalde beskikkelsen, hvis forsvarerens medvirken ud fra retsplejemæssige hensyn til sagens korrekte behandling ikke kan anses som forsvarlig eller der er påviselig risiko for, at den pågældende vil hindre eller modvirke sagens oplysning.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan indbringes for Den Særlige Klageret, jf. § 1 a i den danske retsplejelov, senest 2 uger efter at afgørelsen er meddelt. Sagen behandles efter reglerne om kære med de ændringer, der følger af forholdenes forskellighed. Klagerettens afgørelse kan ikke appelleres.”

Den grønlandske retsplejelovs § 326, der angår udelukkelse af sigtedes valgte forsvarer, er sålydende:

”§ 326. Retten kan afvise en forsvarer, som sigtede selv har valgt, hvis den pågældende ikke opfylder betingelserne for at blive beskikket som forsvarer i en sag, der er omfattet af § 322, stk. 2. Det samme gælder for en valgt forsvarer, der efter bestemmelsen i § 323 ikke ville kunne beskikkes i sagen.

Stk. 2. Retten kan på ethvert tidspunkt under sagen afvise en valgt forsvarer, hvis betingelserne for at nægte eller tilbagekalde en beskikkelse efter § 325, stk. 1, er opfyldt. Bestemmelsen i § 325, stk. 2, finder herved tilsvarende anvendelse.”

Af de specielle bemærkninger til bestemmelserne fremgår bl.a. (Folketingstidende 2007-08, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 34, s. 1450 ff.):

”Udelukkelse af en forsvarer

Til § 325

Bestemmelsen, som er ny, regulerer spørgsmålet om, hvornår retten kan nægte at beskikke en bestemt forsvarer eller tilbagekalde beskikkelsen for en sådan.

Efter bestemmelsen kan dette ske, hvis forsvarerens medvirken ikke bedømmes som forsvarlig ud fra retsplejemæssige hensyn til sagens korrekte behandling, eller der er påviselig risiko for, at den pågældende vil hindre eller modvirke sagens oplysning. En eventuel tilbagekaldelse kan i givet fald ske på et hvilket som helst tidspunkt under sagen.

Bestemmelsen har til formål at sikre samme muligheder for nægtelse og tilbagekaldelse af beskikkelse, som fremgår af den danske retsplejelovs §§ 733, stk. 2, og 736, stk. 2. Der henvises i denne forbindelse til betænkningens afsnit VII, kap. 2.3.7., hvor bl.a. spørgsmålet om grænserne for et tilladeligt forsvar er omtalt.

Afvisning af at beskikke en bestemt forsvarer kan bl.a. komme på tale, hvis den pågældende er så optaget, at sagen ikke kan forventes gennemført inden for rimelig tid. Retten kan også nægte at beskikke den pågældende forsvarer, hvis vedkommende tidligere har overtrådt regler om forsvarerens pligter på en sådan måde, at det må frygtes at kunne ske også i den konkrete sag. Får retten først på et senere tidspunkt kendskab til sådanne forhold, kan retten på det tidspunkt tilbagekalde beskikkelsen.

Har forsvareren på særlig grov måde tilsidesat sine pligter til ikke at modvirke sagens opklaring mv., vil der i forbindelse med tilbagekaldelse af beskikkelsen kunne blive tale om at tage skridt til at tilbagekalde vedkommendes autorisation som forsvarer, jf. § 68 - eller for advokaters vedkommende at frakende advokatbestillingen, jf. herved kapitel 5 om advokater. Efter omstændighederne vil der i øvrigt kunne rejses en kriminalsag mod den pågældende, jf. kriminallovens §§ 48-55 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv, hvor der også vil kunne træffes afgørelse om frakendelse af retten til at udøve virksomhed som forsvarer efter kriminallovens § 164 eller for advokaters vedkommende om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. § 87, jf. kriminallovens § 164.

Efter stk. 2 foreslås det, at rettens afgørelse om at nægte at beskikke eller at tilbagekalde beskikkelsen af en bestemt forsvarer, ligesom efter den danske retsplejelovs § 737, skal kunne indbringes for Den Særlige Klageret inden 1 uge, efter at afgørelsen er meddelt. Sagen foreslås at skulle behandles efter reglerne om kære med de ændringer, der følger af forholdets natur. Klagerettens afgørelse foreslås ligesom efter den danske ordning at skulle være endelig. Spørgsmålet kan således ikke indbringes for Højesteret.

Det understreges, at bestemmelsen alene tager sigte på de tilfælde, hvor der bliver tale om at nægte beskikkelse eller at tilbagekalde beskikkelsen for en bestemt forsvarer, der i øvrigt er berettiget til at virke i sagen. Bestemmelsen angår således ikke de tilfælde, hvor beskikkelse afslås eller tilbagekaldes som følge af, at forsvareren ikke opfylder de generelle krav, som stilles til forsvaret i den pågældende sag. Kredsrettens nægtelse af at beskikke en læg forsva-

rer i en sag af ganske særligt alvorlig karakter vil således ikke være omfattet af bestemmelsen, men derimod af § 322, stk. 2, således at indbringelse for højere ret må ske i medfør af § 322, stk. 3. Det samme gælder for de juridiske domstole - dvs. Retten i Grønland og Grønlands Landsret - som kan afslå at beskikke en læg forsvarer efter § 323, stk. 1 og 2. Tilsvarende vil en senere tilbagekaldelse af en beskikkelse af en læg forsvarer ikke være omfattet af § 325, hvis tilbagekaldelsen skyldes, at sagen har vist sig mere alvorlig eller kompliceret end først antaget, således at den læge forsvarer ikke længere kan antages at opfylde betingelserne for at virke i sagen. Er der tvivl eller uenighed om, hvorvidt nægtelsen eller tilbagekaldelsen af beskikkelsen beror på forhold, som er omfattet af nærværende bestemmelse, vil parterne under alle omstændigheder kunne påklage afgørelsen til Den Særlige Klageret, som herefter må tage stilling til, om spørgsmålet er omfattet af Klagerettens kompetence.

Til § 326

Bestemmelsen, som er ny, fastlægger reglerne for, i hvilke tilfælde en forsvarer, som sigtede selv har valgt, kan afvises af retten. Formålet med bestemmelsen er at skabe samme sikkerhed for et effektivt forsvar som i de tilfælde, hvor forsvareren er beskikket af retten. Der henvises herved til betænkningens afsnit X, kap. 4.2.4.

I henhold til *stk. 1, 1. pkt.*, kan retten afvise en af sigtede antagen forsvarer, der ikke opfylder betingelserne for at blive beskikket som forsvarer i en sag, der er omfattet af § 322, stk. 2, - dvs. i en sag ved kredsretten, som er af ganske særlig alvorlig karakter. Efter *stk. 1, 2. pkt.*, kan retten ligeledes afvise en af sigtede antagen forsvarer, hvis den pågældende efter § 323 ikke ville kunne beskikkes i en sag ved de juridiske domstole. I begge tilfælde skal der foretages en konkret vurdering af, om den pågældende forsvarer kan antages at være i stand til at yde et effektivt forsvar i sagen, ligesom det må kræves, at vedkommende kan leve op til samme kvalifikationer som den anklager, der møder.

I henhold til *stk. 2* kan retten på et hvilket som helst tidspunkt under sagen afvise en forsvarer, som sigtede selv har valgt, hvis betingelserne for at nægte at beskikke eller at tilbagekalde en beskikkelse efter § 325 er opfyldt. Formålet med denne bestemmelse er også at sikre samme ordning for antagne som for beskikkede forsvarere, jf. nærmere bemærkningerne til § 325.”

Anbringender

Advokatfuldmægtig A har anført navnlig, at landsrettens beslutning af 6. marts 2023 er i strid med retten til det fri forsvarervalg. Han var beskikket forsvarer for T under Kredsrettens behandling af sagen, og i forbindelse med anke af Kredsrettens dom har T anmodet om, at han også beskikkes under ankesagen. Der henvises til TFK 2022.368, hvor Klageretten ikke afbeskikkede en autoriseret forsvarer, under henvisning til tiltaltes ret til selv at vælge forsvarer.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at kæremålet bør afvises, da det ikke vedrører spørgsmål, der henhører under Klagerettens kompetence. Landsrettens beslutning af 6. marts 2023 er således truffet i medfør af den grønlandske retsplejelov § 323, stk. 1, jf. princippet i § 322, stk. 2, idet beslutningen angår de generelle krav til forsvarer for at møde i en sag, som landsretten har vurderet at være af ganske særlig alvorlig karakter. Det er kun beslutninger om nægtelse og afvisning af forsvarer på grund af retsplejemæssige hensyn til sagens korrekte behandling eller påviselig risiko for hindring eller modvirkning af sagens oplysning, der kan indbringes for Klageretten, jf. den grøn-

landske retsplejelov § 325, stk. 2, og § 326, stk. 2. Derimod er beslutninger om beskikkelse af en advokat frem for en autoriseret forsvarer i sager af ganske særlig alvorlig karakter ikke omfattet af Klagerettens kompetence, jf. den grønlandske retsplejelov § 322, stk. 2 og 3.

TfK 2022.368 er ikke relevant for den foreliggende sag. Sagen omhandlede en kære efter den grønlandske retsplejelov § 325, stk. 1, og angik spørgsmålet om sagens fremme overfor hensynet til den sigtedes interesse i frit at kunne vælge sin forsvarer. Det bemærkes dog, at Klageretten anførte, at afgørelser, som er truffet efter den grønlandske retsplejelov § 322, stk. 2, ikke hører under Klagerettens kompetence.

Klagerettens begrundelse og resultat

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Jens Kruse Mikkelsen, Henrik Estrup, Kari Sørensen, Lasse Højlund Christensen og Hanne Rahbæk.

Grønlands Landsret besluttede den 23. februar 2023, at der skal beskikkes en advokat som forsvarer for T i en ankesag, hvor T for kredsretten blev idømt forvaring på ubestemt tid. Landsretten lagde vægt på sagens alvorlige karakter, at tiltalte på daværende tidspunkt ikke havde fremsat ønske om en bestemt forsvarer, og at hovedforhandlingen kan blive holdt i Nuuk eller i X-by. Advokatfuldmægtig A anmodede efterfølgende om at blive beskikket som forsvarer for T. Den 6. marts 2023 besluttede landsretten ikke at ændre sin beslutning af 23. februar 2023, idet hensynet til sagens ganske alvorlige karakter gør det påkrævet, at der beskikkes en advokat som forsvarer, jf. den grønlandske retsplejelov § 323, stk. 1, jf. princippet i § 322, stk. 2. Det er denne beslutning, der er indbragt for Klageretten.

Det fremgår af den grønlandske retsplejelov § 323, stk. 1, at der ved Retten i Grønland og Grønlands Landsret beskikkes en advokat eller en autoriseret forsvarer, der har bestået en juridisk kandidateksamen. Efter den grønlandske retsplejelov § 322, stk. 1, beskikkes der for kredsretterne en autoriseret forsvarer, men således at retten efter stk. 2 i sager af ganske særlig alvorlig karakter kan beskikke en advokat som forsvarer, hvis hensynet til forsvaret gør det påkrævet. Rettens afgørelse efter stk. 2 kan indbringes for højere ret i medfør af bestemmelsens stk. 3. Af forarbejderne til bestemmelsen (Folketingstidende 2007-08, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 34, s. 1449) følger det, at rettens afgørelse kan indbringes for højere ret både i de tilfælde, hvor retten beskikker en advokat, og i tilfælde, hvor retten afslår at beskikke en advokat.

Det fremgår af den grønlandske retsplejelov § 325, stk. 1, at retten kan nægte at beskikke en bestemt forsvarer, hvis forsvarerens medvirken ud fra retsplejemæssige hensyn til sagens korrekte behandling ikke kan anses som forsvarlig, eller der er påviselig risiko for, at den pågældende vil hindre eller modvirke sagens oplysning. I henhold til bestemmelsens stk. 2, kan afgørelser efter stk. 1 indbringes for Klageretten. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen (Folketingstidende 2007-08, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 34, s. 1451), at bestemmelsen alene tager sigte på de tilfælde, hvor der bliver tale om at nægte beskikkelse eller at tilbagekalde beskikkelsen for en bestemt forsvarer, der i øvrigt er berettiget til at virke i sagen. Bestemmelsen angår ikke tilfælde, hvor beskikkelse afslås som følge af, at forsvareren ikke opfylder de generelle krav, som stilles til forsvarer i den pågældende sag.

Klageretten finder, at landsrettens beslutning, der er truffet med henvisning til princippet i den grønlandske retsplejelov § 322, stk. 2, angår forhold, der ikke er omfattet af reglerne om udelukkelse af en forsvarer. Nægtelsen af at beskikke advokatfuldmægtig A som forsvarer i sagen er således baseret på, at han ikke opfylder de generelle krav, som stilles til forsvarer i den pågældende sag.

Kæremålet hører herefter ikke under Klagerettens kompetence, hvorfor sagen afvises fra Klageretten.

Thi bestemmes:

Sagen afvises.